

மாண்புமிகு பேரவைகள் வாய்நிறுத்து கோர்ட்டவும்
 கூனர்துறை ஊர்களிலே கொண்டு விடுவதற்கும்
 தெய்வமென நீருதவி செய்தபின்னர் மேனிவிடாய்
 எய்தியிருக்கும் இடையினிலே பாலியேன்
 வந்துமது காசில் மதுரலிசை பாடுவேன்; (43)

கருத்து : அறிவற்ற மதியாலோ அல்லது முன்
 தவப்பயனாலோ ஆடவர்களில் உன்னை அடி
 பெண்களில் ஒருத்தியாகிய நான் தேர்ந்தெடுத்தே
 மனித குலத்தினர் வயிறார உண்பதற்கும் கூன் தன்
 யானவர்களை ஊரில் கொண்டு சேர்ப்பதற்கும் உ
 செய்கிற நீ அவர்களுக்குத் தெய்வம் போன்ற
 அவ்வேலைகளை முடித்து இடையினில் நீ ஓய்வி
 களைப்பிலும் உள்ள நேரத்தில் பாவியாகிய நான்
 காசில் இனிய இசை ஒலிக்கும்படி பாடுவேன்.

வந்து முதுகில் ஒதுங்கிப் படுத்திருப்பேன்;
 வாலில் அடிபட்டு மனமகிழ்வேன்; 'மா' வென்றே
 ஓலமிடுதும் பேரொலியோடு ஒன்றுபடக் கத்துவேன்
 மேனியிலே உண்ணிகளை மேவாது கொன்றிடுவேன்
 கானிடையே சுற்றிக் கழனியெல்லாம் மேய்ந்து நீர்
 மிக்கவுண வுண்டுவாய் மென்றசைதான் போடுகையில்
 பக்கத் திருந்து பலகதைகள் சொல்லிடுவேன்; (50 -

கருத்து : உன் முதுகின் மீது ஏறிப் படுத்திருப்பே
 வாலினை அசைத்து நீ வீசும் காற்றிலும் அது என்
 தடவித்தரும் சுகத்திலும் மனம் மகிழ்வேன். 'மா' என்
 ஒலிக்கும் உன் பெரிய குரலின் ஒலியினொடு சேர்
 நானும் கூவுவேன். உன்னுடைய உடம்பில் 'உண்
 களான பூச்சிகள் தோன்றாமல் அவற்றை விரட்டி
 கொண்டு உம்மைக் காப்பேன். காட்டினிலும் மே
 னிலும் திரிந்தலைந்து கழனிகளில் மேய்ந்து அதிகம்

உணவினைச் சேர்த்துக்கொண்டு பின் அவற்றை மெல்ல
மாக அசைபோட்டு மென்று தின்றிடும் போது நான்
உங்கள் பக்கத்தில் இருந்து பல கதைகளும் சொல்லுவேன்.

ஆசை வெட்கமறியாது

காளை எருதே! காட்டிலுயர் வீரரே,
தாளைச் சரணடைந்தேன், தையலெனைக் காத்தருள்வீர்;
காதலுற்று வாடுகின்றேன்; காதலுற்ற செய்கியினை
மாதர் உரைத்தல் வழக்கியில்லை என்றறிவேன்.

ஆனாலும் என்போல் அபூர்வமாய் காதல் கொண்டால்
தானா உரைத்தவன்றிச் சாரும் வழியுளதோ?
ஓத்த குலத்தவர்பால் உண்டாகும் வெட்கமெலாம்
இத்தரையில் மேலோர்முன் ஏழையர்க்கு ஞானமுண்டே?
தேவர் முன்னே அன்புரைக்கச் சிந்தைவெட்கம்

கொள்வதுண்டோ

காவலர்க்குத் தங்குறைகள் காட்டாரே? கீழுடியார்:
ஆசைதான் வெட்கம் அறியுமோ? ' என்று பல
நேசவுரை கூறி நெடிதுயிர்த்துப் பொய்க்குயிலி
பண்டுபோ வேதனது பாழடைந்த பொய்ப்பாட்டை
எண்டிசையும் இன்பக் களியேறப் பாடியதே
காதல் காதல் காதல் காதல் போயிற் காதல் போயிற்
சாதல் சாதல் சாதல்

கருத்து : இளமை பொருந்திய எருதே, இக்காட்டில்
உள்ள ஆண் தன்மைமிக்க வீரரே உன் பாதங்களில் நான்
அடைக்கலமாய் வந்தடைந்தேன் பெண்ணான என்னைக்
காக்க வேண்டும். உன்மேல் கொண்ட காதலால்
வாடுகின்றேன். பெண்கள் தாங்கள் கொண்டக் காதலை
முதலில் கூறுவது மரபன்று என்று எனக்குத் தெரியும்.
ஆயினும் என்போன்ற மிக அரிதான காதல் நிலைகளில்
நானே சொல்லி உன்னை அடைவதன்றி வேறு
வழியில்லை.

ஒத்த தன்மையுடைய பாலர்கள் கொள்கின்ற வெட்கம் என்பதனைப் போன்று உயர்ந்த பணம் படைத்தவர்கள் முன்பு ஏழைகள் கொள்வதில்லை. அவ்வாறே தெய்வம் போன்ற தன்மையரான தங்களின் முன்னால் நானும் என் காதலைச் சொல்ல வெட்கப்படவில்லை.

அரசர்களின் கீழ் உள்ள அடிமைகளும் மக்களும் தங்களது குறைகளைச் சொல்லத் தயங்குவதில்லை, என்பன போன்ற பல உரைகளைக் கூறிப் பெருமூச்சோடு பொய்த்தன்மையுடையதான அந்தக் குயிலி முன்னர் போலத் தன்னுடைய அந்தப் பாழானப் பாடலை எட்டுத் திசையிலும், இன்பமாக ஒலிக்கும்படி 'காதல் காதல் காதல் காதல் போயிற் சாதல்' என்று பாடியது.

மயக்கம் தரும் இசை

பாட்டு முடியும் வரை பரறியேன் விண்ண ரியேன்;
கோட்டுப் பெருமரங்கள் கூடின்றி காவறியேன்!
தன்னை யறியேன். தன்னைப் போல் எருதறியேன்
பொன்னை நிகர்த்தக் குரல் பொங்கீவரும் இன்ப

மொன்றே கண்டேன், (71 - 75)

கருத்து : பாடல் முடியும் வரை இந்த உலகினையும், வாணையும், கிளைகளைக் கொண்ட பெரிய மரங்களை உடைய சோலைகளையும் என்னையும் அறியவில்லை. தன்னைப் பற்றிய நினைவு இல்லாதது போன்றே அந்த எருதினைப் பற்றியும் அறியவில்லை. தன்னுடைய ஒளிரும் தன்மையினால் தங்கம் அனைவரையும் கவர்தல் போன்று இனிய இசையினால் அனைவரையும் கவர்தல் தன்மையுடைய குரலினை மட்டுமே நான் கண்டேன்.

இறைவனின் ஆற்றல் மிக்க செயல்பாடுகள்

படைப்புக் கடவுளே! நான்முகனே;

பண்டே உலகு படைத்தனை நீ என்கின்றார்.

நீரைப் படைத்து நிலத்தைத் தீரட்டி வைத்தாய்,
 நீரைப் பழைய நெருப்பிற் குளிர்வாத்தாய்,
 காற்றை முன்னே ஊதினாய் காணரிய வானவெளி
 தோற்றுவாத்தாய், நீன்றன் தொழில்வலிமை யாரறிவார்
 உள்ளந்தான் கவ்வ ஒரு சிறிதுங் கூடாத
 கொள்ளைப் பெரியவருக் கொண்ட பலகோடி
 வட்ட உருளைகள் போல் வானத்தில் அண்டங்கள்
 எட்ட தீர்ப்பியவை எப்போதும் ஒட்டுகின்றாய்,
 எல்லாம் அசைவில் இருப்பதற்கே சக்திகளைப்
 பொல்லாப் பிரம! புகுத்து விட்டாய், அம்மாவே!
 காலம் படைத்தாய், கடப்பதிலாத் திக்க மைத்தாய்,
 ஞாலம் பலவினிலும் நூடேறும் தாம்பிறந்து
 தோன்றி மறையும் தொடர்பாப் பல வனந்தம்
 சான்ற உயிர்கள் சமைத்துவிட்டாய் நான்முகனே!
 சால யிகப்பெரிய சாதனை காண் இஃதெல்லாம்
 தாலயிசை நீன்றன் சமர்த்துரைக்க வல்லார் யார்?

கருத்து : இந்த உலகில் உள்ள உயிரினங்களை
 எல்லாம் படைக்கின்ற பிரம்மனே! நீயே இந்த
 உலகினையும் மிகப் பழம் காலத்தில் படைத்தாய் என்று
 கூறுகின்றனர். அவ்வாறே நீரினை உண்டாக்கி அதனை
 நிலத்தின் மேல் இருக்கும்படி அமைத்தாய். நீரின் ஒரு
 பகுதியினையே நெருப்பில் இட்டு குளிரச் செய்தத்
 தன்மையையும் செய்பவன் நீயே, (நீரினை சூடுபடுத்தும்
 போது அந்நீர் ஆவியாகி மேலே சென்று குளிர்ந்த மழை
 நீராக மாறி வருகின்ற செயலை உணர்த்துவது)

உன் மூச்சுக் காற்றினை நீயே ஊதி வெளிப்படுத்தி
 உலகில் காற்றினை நிறைத்தாய் - காண்பதற்கரிய
 அதிசயங்கள் கொண்டமைந்த வான வெளியினையும்
 நீயே படைத்தாய். உன் இத்தகைய தொழில் செய்யும்

ஆற்றலின் மகிமையை யாரும் அறிய முடியாத ஒன்றும் ஆகும். இறைவனின் ஆற்றல்களை முழுவதுமாயாராலும் உரை முடியாது என்பதனை உணர்த்தியது எல்லோரும் வியக்கும் முடியாக மிகப் பெரிய பருவங்களைப் போன்றத் தன்மையுடைய உருவையானவற்றைப் படைத்து அவற்றையெல்லாம் அண்டங்கள் என்றுக் கூறி மேலே வானத்தில் பறக்க வைத்து அவைகளையும் இயக்குகின்றாய்.

—உலகில் படைக்கப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் இயங்கும் தன்மையனதாகவே அசையும்படி அமைத்து அவைகள் அசைவதற்கானச் சக்திகளையும் நீயே தந்தாய். (உலக இயக்கத்திற்குக் காரணம் இறைவனே என்றது)

மேலும் காலத்தையும் கடக்க முடியாத அளவிலானத் திசைகளையும் உருவாக்கினாய். உலகில் தோன்றும் உயிரினங்கள் மீண்டும் மறைகின்ற தன்மையானதுமான இயல்புடைய உயிர்களைப் படைத்தாய் பிரம்மனே! இவையாவும் மிகப்பெரிய சாதனையே. உலகில் உன் இத்தகைய ஆற்றல்களைக் கண்டு தெளிந்து சொல்வதற்கும் யாருக்கும் ஆற்றல் இல்லை.

இசையின் உயர்வு

ஆனாலும் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
கானா முதல் படைத்த காட்சியிக விந்தையடா!
காட்டுநடு வானம், கடலில்லாம், விந்தையினில்
பாட்டினைப்போல் ஆச்சரியம் பாரின்யிசை

இல்லையடா!

பூதங்கள் ஒத்துப் புதுமைதரல் விந்தையினில்
நாதங்கள் சேரும் நயத்தினுக்கு நேராமோ?
ஆசைதரும் கோடி அதிசயங்கள் கண்டதிலே
ஓசைதரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ!

கருத்து : உன்னுடைய இந்த அதிசயப்படைப்பினில் எல்லாம் முதன்மையான அதிசயம் அமுதம் போன்ற இசைதான். காடு, வானம், கடல் எல்லாம் மிகவும் அதிசயமானவைதான் என்றாலும் இசையைப் போன்ற அதிசயம் ஏதுமில்லை. ஐம்பூதங்கள் இணைந்து இயங்குவது இந்த உலகம் என்றாலும் பல்வேறு ஒலிக் கூட்டங்களைச் சேர்த்து இசைக்கின்ற இசைக்கு அவை ஈடாகாது.

உலகில் நம் ஆசையைத் தூண்டுகின்ற அதிசயங்கள் கோடிக் கணக்கில் இருந்தாலும் இசையின். ஓசையில் எழும் இன்பம் ஒப்புயர்வற்றது.

மீண்டும் கவிஞரின் கோபத்தால் எழுந்த

கொலை முயற்சியும் தோற்ற மனநிலையும்

செத்தைக் குயில்புரிந்த தெய்விகத்தீம் பாட்டுடனும்ஓர் வித்தை முடிந்தவுடன் மீட்டுமறி(வு) எய்தீநான் கையினில் வாளெடுத்துக் காளையின்மேல் வீசினேன்; மெய்யில் படுமுன்னே விரைந்த(து)தான் ஓடிவிட வன்னகக் குயில்மறைய, மற்றைப் பறவைவெயலாம் முன்னைப் போற் கொம்பு முனைகளிலே வந்தெதலிக்க நானமில்லாக் காதல் கொண்ட நானும் சிறுகுயிலை வீணிலே தேடிய பின்வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டேன்.

(101 - 108)

கருத்து : தேன்போன்ற தெய்வீகத் தன்மை உடைய பாடலை எந்த ஒரு மதிப்பும் அற்றத் தன்மைதான ஒரு குப்பையைப் போன்ற செத்தையான குயில் பாடி முடித்தவுடன் நான் என் உணர்வு பெற்று முன்பு போலவே கையில் வாளெடுத்துக் காளையின் மேல் வீசினேன். ஆனால் அதன் உடம்பில் அவ்வாள் படுமுன்னர் அந்தக் காளை ஓடி மறைந்தது. அந்தக் குயிலும் மறைந்தது. அங்குள்ள மற்றப் பறவைகளெல்லாம்

எனக்கே உரியவர்களைப் பார்த்தேன் எதுவும் விளங்கவில்லை,
 கண்ணீர் வழிய அந்தக் குயில் குயில்
 இனிய காதல் கதைகளைக் கூறி என் நெஞ்சினை உருகச்
 செய்ததும் அந்த இன்ப நிகழ்விற்கு இடையில் தடையாக
 மற்ற பறவைகள் புகுந்து ஒலி செய்த இயல்பினையும்,
 எந்தப் பொருளிடத்தும் என் மனதைப் பறி கொடுக்காத
 எனக்கு இன்று மன்மதனால் ஆசை மயக்கங்கள் என்
 மனதில் தோன்றியதனையும் அந்த அற்பக் குரங்கும்,
 கிழட்டுக் காளையும் எனக்குப் பகைவர்களாக
 வில்லன்களைப் போல் வந்தமைந்த கொடுமையினையும்
 இத்தனை கேவலமான அவமானங்களுக்கும் பின்னும்
 இன்னும் தன்னுடைய காதல் மயக்கம் நீராமல் பெரிய
 எண்ணியெண்ணிப் பார்த்தேன் எதுவும் விளங்கவில்லை,
 கண்ணீர் தீர் துள்ளிக் கானக் குரலையடைக்க
 காதல் கதைகளைத்து விடுகைய கரைத்தலைதும்,
 இன்பக் கதைகளின் இடையே தடையாகப்
 புன்பறவை வயல்வாய் புகுந்த வியல்பினையும்,
 ஒன்றைப் பொருள் செய்தா உன்னததைக் காமவனவ்
 தீவ்றெனது சித்தம் தீவகப்புறவே செய்தலைதும்,
 சொற்றைக் குரங்கும் தொழுமாதும் வந்தெனக்கு
 ஒற்றை வலிசீகளை ஒண்ட கொடுமைமையையும்,
 இத்தனை கேவலத்தீனுக்கும் யான் வேட்கை நீராமல்
 சித்தம்சித்தப் பெரிய கொடுமைமையையும்
 எண்ணியெண்ணிப் பார்த்தேன் எதுவும் விளங்கவில்லை,
 கண்ணீரண்டும் ஓடக் கடுத்துயிலில் ஆழ்ந்து விட்டேன்.

(109 - 122)

கருத்து : பலவாறாக எண்ணிப் பார்த்தும் எதுவும்
 எனக்கு விளங்கவில்லை. கண்ணீர் வழிய அந்தக் குயில்
 இனிய காதல் கதைகளைக் கூறி என் நெஞ்சினை உருகச்
 செய்ததும் அந்த இன்ப நிகழ்விற்கு இடையில் தடையாக
 மற்ற பறவைகள் புகுந்து ஒலி செய்த இயல்பினையும்,
 எந்தப் பொருளிடத்தும் என் மனதைப் பறி கொடுக்காத
 எனக்கு இன்று மன்மதனால் ஆசை மயக்கங்கள் என்
 மனதில் தோன்றியதனையும் அந்த அற்பக் குரங்கும்,
 கிழட்டுக் காளையும் எனக்குப் பகைவர்களாக
 வில்லன்களைப் போல் வந்தமைந்த கொடுமையினையும்
 இத்தனை கேவலமான அவமானங்களுக்கும் பின்னும்
 இன்னும் தன்னுடைய காதல் மயக்கம் நீராமல் பெரிய

தான் புகழைத் தருவதென்பார் எண்ணிப் பார்த்தார் வதும்
 நரியாயினால் கண்ணை மடித் தூங்கி ஆய்ந்தார்
 கவிஞர்

8. நான்காம் நாள்

"நான்காம் நாள் என்னை நயவஞ் சனைபுரிந்து
 வான் காதுல் காட்டி மயக்கிச் சதிசெய்த
 பெய்மைக் குயிலென்னைப் போந்திடவே கூறியநாள்
 மெய்மை அறிவிழந்தென், வீட்டில் மாடயிசை
 சித்தந் திகைப்புற்றோர் செய்கை யறியாமல்
 எத்துங் குயிலென்னை எய்துவித்த தாழ்ச்சியலாம்
 வீட்டும் நினைத்தங்கு வீற்றிருக்கும் போழ்தினிலே,
 காட்டுத் திசையினில் என் கண்ணிரண்டும் நாடியவால்
 வானத்தே ஆங்கோர் கரும்பறவை வந்தீடவும் (1 - 9)

காதல் குயிலியைக் கண்டுத் தொடர்ந்து

சென்றக் கவிஞர்

கருத்து : உயர்ந்த காதலைக் காட்டி நயவஞ்சகமாக
 என்னை ஏமாற்றியக் குயிலி வரச் சொன்ன நான்காம் நாள்
 இன்றுதான். என் உண்மை அறிவில் எந்தச் செயல்பாடும்
 இல்லை. என் வீட்டின் மாடியில் நடந்த நிகழ்வை
 யெல்லாம் எண்ணியும் எனக்கு நடந்த ஏமாற்றங்களை
 எண்ணியும் நான் அமர்ந்திருந்தபோது, வானில் ஒரு கரும்
 பறவையைக் கண்டேன் அந்தச் சோலையிருந்த திசையில்.
 காலை யினம்பரிதி வீசங் கதிர்களிலே
 யானதனைக் கண்டே, 'இது நமது பெருங்குயிலோ?
 என்று திகைத்தேன், இருந்தாலைக்கே நின்றதனால்
 நன்று வடிவம் துலங்கவில்லை; நாடு மனம்
 ஆங்கதனை விட்டுப் பிரிவதற்கும் ஆகவில்லை;
 ஒங்கும் திகைப்பில் உயர்மாடம் விட்டுநான்
 வீதியிலே வந்து நின்றேன்;

(10 - 15)

குயிலிடத்தில் கவிஞரின் கோப மொழிகள்

இறுதியிலே முன்புநாம்

கூறியுள்ள மாஞ்சோலை தன்னைக் குறுகியந்த
 ஊறிலாப் புள்ளும் அதன் உள்ளே மறைந்ததுவால்.
 மாஞ்சோலைக் குள்ளே மதியிலிநான் சென்றாங்கே
 ஆஞ்சோதி வெள்ளம் அலையுமொரு கொம்பரின்மேல்
 சின்னக் கருங்குயிலி செவ்வகை வீற்றிருந்து,
 பெண்ணங் குழலின் புதிய ஒலிதனிலே
 பண்டைப் பெய்க் காதல் பழம்பாட்டைத் தான் பாடிச்
 கொண்டிருத்தல் கண்டேன். (24 - 32)

கருத்து : கடைசியில் அது நாம் முன் சொன்ன
 மாஞ்சோலையை நெருங்கித் துன்பம் என்பதனை
 அறியாத அந்தப் பறவை உள்ளே சென்று மறைந்து
 விட்டது. அறிவு நிலையினை இழந்து சிந்திக்கும் திறனற்ற
 நான் அந்த மாஞ்சோலையில் சென்று பார்த்த போது
 அங்கு நன்கு ஒளி பாய்ந்திருந்த ஒரு கிளையில் அந்தக்
 கரிய குயிலி அழகாக அமர்ந்திருந்தது. அமர்ந்திருந்தது
 மட்டுமின்றி ஓர் அழகிய புல்லாங்குழலின் இசையை
 ஒத்தபடி அந்தப் பழையப் பொய்யானக் காதல் பாடலைப்
 பாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

குமைந்தேன்; எதிரேபோய்,

“நீசக்குயிலே நிலையறியாப் பெய்மையே,
 ஆசைக்குரங்கினையும் அன்பார் எருதினையும்
 எண்ணி நீ பாடும் இழிந்த புலைப்பாட்டை
 நண்ணியங்கு கேட்க நடத்தி வைத்தாய் போலும் என”
 என்று சினம் பெருகி ஏதேதோ சொல்லுரைத்தேன்;
 கொன்றுவிட நெஞ்சிற் குறித்தேன்; மறுபடியும்
 நெஞ்சமிளகி நிறுத்தி விட்டேன். (32 - 39)

கருத்து : குயிலியின் பொய்யான அந்தக் காதல்
 பாடலைக் கேட்டவுடன் மனதில் கோபத்துடன் அதன்